

עולם החלומות. "הוא אמר לי שאני נראה מבוגר מדי," מתלונן אחד בשם ריצ'ארד מאייר-נחשוראס-הוא-יהודי-אר-לא.

ליוגל סוויסי, שנראה אינטליגנטי יותר מכל השאר, מספר על הפגישה עם הבמאי: "הוא שאל אותי איזה דברים מוציאים אותי מכלי. חשבתי להגיד לו, אולי, אור אדום, או טיפשות, או שאומרים לי "לא". אבל לא רציתי להתחכם, אז אמרתי את האמת, ש' המון גדול, אנשים שנדחקים אחד אל השני, זה מה שמרגיז אותי הכי הרבה, אז הוא שאל אותי אם אני מסוגל לאלימות. אם אני יכול להיות אליס. אמרתי לו שכן, והוא אמר לי שאני לא נראה ככה."

הוא ביקש ממנו להתרגז. הוא ביקש ממנו להכות את הקיר, ואחר כך הוא נתן

לו להגיד "לך תודיין!" (Fuck you). "תגיד את זה בכעס! בשנאה!" הוא ביקש. "אני לא חושב שמצאתי חן בעיניו," מסכם ליוגל בעצב, "הוא אמר לי שאני עדיין." וכשהוא אומר את זה שמים באמת לב לכך שהוא נראה קצת זר בתוך האורות העזים המתחלפים, ובתוך המוזיקה המטורפת, הצעקות הפראיות, והרעש הנורא. אנטר' יונייטד מישוהו שיחאים לכל זה.

יפק בתוך הדיסקוטק אלקטריק סירקוס (הקירקס בניו יורק). זהו דיסקוטק ענקי, בו יוצרים סידורי מרחפים בחלל כרוחות-רפאים, והעולם משנה צורתו.

שול הפיכודליה

מושב לשעבר, אותה פגש בדרכו מחיפה לצפת. ענת וי מודרניות. "סתם לצייר זה כבר לא סחורה" היא ותי מרוס אל חברתה ענת בפוזת לפני שלל הצבעים.